

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VIII. (XXIV.) ÉVFOLYAM, 28. SZÁM 2013. JÚLIUS 13.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

ELADVA

**VEGYÜK ÁLLAMI TULAJDONBA A SZOLGÁLTATÓKAT,
ZAVARJUK HAZA A KÜLFÖLDI BANKOKAT! LEGYEN NÉPI BANK!
MI KIUTAT KERESÜNK AZ IGAZI MEGOLDÁS, A JÖVŐ KÖZÖSSÉGI TÁRSADALMA FELÉ.**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

THÜRMBÁN

Sietek bevallani, hogy a fenti – egyébként nem létező – szót nem én találtam ki. Ilyenre csak a zszurnalisztika csúcsein lévő képesek, mint a mi esetünkben Veress Jenő főmunkatárs úr a Népszavából.

Mindenesetre jó napom volt múlt vasárnap. Bekerültem a Népszavába. A lap már említett zszurnalisztája dilemmáját osztotta meg az olvasókkal. „Csak azt nem tudni pillanatnyilag, hogy Thürmerből lett Orbán-fan vagy Orbánból kommunista.” Újságíró úr nagyívű gondolata akkor született meg, amikor a Kádár-évfordulón elmondott beszédemet hallotta, olvasta, vagy elmesélték neki. (A nem kívánt rész törörendő.)

Én és Orbán? Sok mindent megértem már, de hogy maga a miniszterelnök és szerénységem között vonjanak párhuzamot, ez már valami. Mi minden nem voltam én már a szocliberális sajtóban! Annak idején én voltam Janajev legjobb magyarországi tanítványa. Tudják, az a Janajev, aki még 1991-ben puccsal igyekezett Gorbacsovot megdönteni, és melleleg visszaterelni a Szovjetuniót a szocializmus útjára. Akkoriban ez nagyon betett a szocliberális köröknek. Még hogy szocializmus, fűjj! Európa, NATO, EU, az igen!

Aztán voltam Csurka. Illetőleg nem én voltam Csurka, hanem Csurka volt a Csurka, de a szocliberálisoknak az volt jó, ha az emberek azt gondolják: szélsőség balról, szélsőség jobbról, egykutya. Szavazz az MSZP-re!

Volt hasonlóság? Volt! Egyikünk se akart belépni a NATO-ba. Az MSZP viszont akart, meg az MDF is, meg a

Fidesz is. Csak mi nem. Akinek meg nem tetszik a NATO, az alávaló szélsőség, le velük! By the way, te mit nyertél rajta? Esetleg a család? Rokonok?

Most meg én vagyok Orbán? De Orbán biztosan nem lehetek, mert példának okáért nem tudok focizni. Egyébként is, mit szólna Anikó asszony, ha egyik este én csöngetnék az ajtón? Gyanítom, hogy feleségem is észrevenné, ha este Orbán nézné a díványról az NCIS-t.

Na, de ne komolytalankodjunk! Miért is gondolja ezt a népszavás újságíró úr? Nos, azért, mert a beszédemben a szocialisták és a liberálisok szemébe vágtam: kiélveztetek 12 éves uralmatok minden percét, és most sem a szegények millióiért, a munkanélküliekért, a devizakárosultakért hirdettek szent háborút a Fidesz ellen, hanem saját kis hatalmatok visszaszerzéséért.

Újságíró úr szerint ez a szöveg elmenne egy bensőséges Fidesz-gyűlésen is. Az a munkáspárti követelés, hogy vegyük állami tulajdonba a szolgáltatókat, zavarjuk haza a külföldi bankokat, legyen népi bank, na, ez aztán már hundert prozent Fidesz-duma. Legalább is újságíró úr és persze kenyéradó gazdái szerint.

Szerintem a Népszavában is tudják, hogy mi nem vagyunk fideszesek. De ezt a látszatot kell kelteniük, mert egyébként sok normálisan gondolkodó ember, köztük baloldaliak is, a Munkáspártra szavaznának jövőre, és nem az MSZP-re.

Be kellene látni, hogy az ország most már nem balra és jobbra oszlik, nem MSZP-sekre és fideszesekre, hanem dolgozókra, akik két állás vállalásával sem tudnak egyről a kettőre jutni, és gazdagokra, akik – ki tudja, hogyan –

milliárdokra tettek szert röpke húsz év alatt. A szegények élete nem javul. S egyre többen értik meg, hogy a kormány csökkentheti a rezsit, ami fontos, de ettől az élet nem változik meg. Munkahely kell, normális fizetés, lakás kell, kiszámítható holnap. Ehhez meg pénz kell, amit csak a gazdagoktól lehet elvenni.

Mesterházy, Bajnai, a szocliberális világ irtóznak ettől a gondolattól. Szerintük a piac majd mindent megold, a bankokat kell erősíteni. Ezt hívják liberális politikának. Ez nagyon bejön az IMF-nek, az EU-nak, a magyar szocliberális köröknek. Egyedül a magyar népnek nem jön be, de ki a fenét érdekel a nép?

Ünnepélyesen kijelentem, ha valakinek kétségei lennének, hogy Orbán Viktor nem a Munkáspárt tagja. Ha kell igazolás róla, elküldjük. De Orbán felismerte azt, amit a szocliberális körök nem akarnak megérteni: a tőkét korlátozni kell. És korlátozza is, a maga módján, a bankadóval, a rezsicsökkentéssel és sok minden mással. Mi a gond ezzel? Döntően az, hogy a külföldi bankok és szolgáltatók igyekeznek kijátszani, és a terheket átrakni az emberekre. Nem beszélve arról, hogy a magyar gazdagokhoz még Orbán sem mert hozzányúlni. Emlékszel? Gerard Depardieu inkább orosz állampolgár lett, csakhogy ne kelljen a szupergazdagokra kivetett 75 százalékos adót fizetni. Várom azt a napot, amikor, mondjuk, Csányi Sándor Putyinhoz folyamodik, mert sokallja a magyar adót.

A tőke korlátozására lehetne tartós megoldásokat alkalmazni, például olyan ellenőrző szervek felállításával, amiben benne vannak a dolgozók is. Ez azonban túlmutat a kapitalizmus keretein, és Orbán itt megáll.

Mi nem állnánk meg, mi tovább mennénk, és ez lenne a biztosíték a tőke tényleges korlátozására. Orbán számára a tőke korlátozása eszköz a tőkés rendszer megmentésére. Nekünk eszköz a dolgozó emberek életének javítására. Orbán megmarad a mostani rendszerben, mi kiutat keresünk az igazi megoldás, a jövő közösségi társadalmá felé.

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. A magyarok hetven százaléka nem jelentené, ha tudomására jutna egy korrupciós ügy – derült ki a Transparency International frissen publikált, Globális Korrupciós Barométer felméréséből.

Munkáspárt: Higgyék el, ez nem azért van, mert mi, magyarok valami különleges módon vonzódnánk a korrupcióhoz. Az elmúlt bő két évtized vezetői teszik ezt. Amihez sikerült kreálniuk egy sajátos magyar kapitalista rezsimet, ahol már a többség fél megszólalni, mert tudja, a törvény csak azokat védi, akiknek pénze és hatalma van. Ezt akarjuk mi egyszerre és mindenkorra megváltoztatni. Jó törvény kell, és kormányzati akarat és erő, amely azt betartja. A Munkáspárt mindkettőre képes lenne.

2. Orbán Viktor és 13 fős stábjá 9 millió forintért bérelt magánrepülőgépet, amikor Strasbourgba utazott, hogy részt vegyen a Tavares-jelentésről zajló vitán.

Munkáspárt: Orbán délelőtt Robert Fico szlovák kormányfővel találkozott, ezért kellett délutánra a különgép. Rongyrázás lenne? A pénzszerzésben finoman szólva sem visszafogott Fidesz-kormányzatot ebben most nem marasztalnánk el. Abban viszont igen, amiért ez az állapot létrejött – igaz, nem csak őket, hanem hivatali elődeiket, a szocialistákat is. Gépet kellett bérelni, mert nincs Malév, szétlopták, elkótyavetyélték, hagyták tönkremenni. A honvédségnek van két AN-26 típusú gépe, azokra azonban ejtőernyővel merjen bárki felszállni. Mert a honvédség sem arra költ, amire Magyarországnak van szüksége, hanem amit Afganisztánhoz követelnek az amerikaiak. Ez az igazi baj, nem a 9 milliós magángép.

3. A kormány napirendre vette a Normafa nagyszabású fejlesztési terveinek tárgyalását. A tervek szerint három vagy négy új hóágyús pálya épülhet meg, amelyeket új síliftekkel lehet megközelíteni.

Munkáspárt: Nagyon szép terv. S ha Magyarországon nem lenne egyetlen éhező gyerek, egyetlen munkanélküli, egyetlen alulfizetett orvos és tanár – ez esetben mi is azt mondanánk, hogy hajrá! Legyünk sí-nagyhatalom, és ha ezután is marad pénz, építsünk metrót Siófok felé. De mindaddig, amíg az első néhány dolog nem teljesül, pofátlan és aljas pazarlás ilyesmire költeni.

4. Fél fogukra sem elég ételt kapnak a rászoruló gyerekek a nyári étkeztetés keretében Szegeden. Pénteken például két deci tökfőzelék és mini halfásírt volt a menü, de az is előfordult,

hogy olyan kevéske sajtos-tejfölös tészta lapult az ételhordó alján, hogy a szülők szó szerint alig találták meg.

Munkáspárt: Ennek fényében olvassák el újra a fenti hírt, vagy emlékezzenek vissza egygel ezelőtti számunkra, ahol a 400 millió forintba kerülő margitszigeti csodaszökőkútról írtunk. De leginkább idézzenek fel minden egyes sort, amit a magyar kapitalizmusról írtunk. Végezetül egy „apróság”: ez nem szúr szemet a Fidesz nagyokosainak, ez ellen nem tiltakoznak a demokráciafüggő szocialisták és liberálisok, de hallgat Bajnai Gordon, aki egynapi kosztpénzből megoldhatná a problémát.

5. Aki nem az MSZP-re szavaz, az Orbán Viktort támogatja – mondta Mesterházy Attila pártelnök.

Munkáspárt: Az MSZP-nek nincs értékelhető programja, ami alternatívát nyújtana. Mert azt Mesterházyék is jól tudják, nem mondhatják azt, hogy odaadnak mindent a multiknak. Vörös jelszavakat meg hiába szajkóznak, senki sem hiszi el nekik. Így marad a kisebbik rossz, mi vagyunk hamis elmélete, kiegészítve az ostoba Orbán-gyűlölettel – mindez semmivel sem másabb, mint a négy évvel ezelőtti „vesszen Gyurcsány”. Az MSZP megint hazudik, megint torzít, és mindezt csak azért, hogy ők üljenek a pénzosztó hatalmi székekben. Semmi más nem érdekli őket.

6. Határozatot fogadott el pénteken az Országgyűlés, amiben a Tavares-jelentés európai parlamenti (EP) elfogadására válaszul kimondta: az EP szembemegy az európai értékekkel, és veszélyes útra vezet az Európai Uniót.

Munkáspárt: Az úgynevezett Tavares-jelentést azért fogadták el, hogy Magyarországot rendreutasítsák, mert még Orbánék minimális multiellenes lépései is soknak bizonyultak. Ráadásul ezzel Brüsszel precedenst is teremt. Orbán tisztességgel állt ennek ellent. Azonban az ezt követő magyar parlamenti határozat már leginkább Münchhausen báró esetére emlékeztet, amikor hadat üzent az Egyesült Államoknak...

7. Barack Obama nem a közeljövőben kívánja meghozni a döntést arról, hogy az amerikai erők zömének 2014-ben történő kivonása után maradjanak-e egységek Afganisztánban.

Munkáspárt: Ez magyarra lefordítva azt jelenti, hogy maradnak, a megszállás folytatódik, ha más módszerekkel is. Még nagyobb baj, hogy mint kiderült, több száz katonával mi is részt veszünk benne. Afganisztánban nincs magyar érdek, mi azonban szolgálunk Washingtonnak, hogy elnézze a kormányzat belpolitikai „stiklijeit”. Ebben egyébként pártközi konszenzus van.

THÜRMER GYULA: A JELSZÓ, KÁDÁR!

Kádár János neve a jelszó! A működő szocializmust, a ma összetartozását ugyanúgy magába foglalja, mint az esélyt egy jobb és igazságosabb világ létrehozására. Thürmer Gyula gondolatait sűrű taps fogadta a Munkáspárt július 6-i megemlékezésén. Kádár János emléke előtt ezúttal is sok százan tisztelegtek, idén azonban feltűnően sok volt a fiatal, az „új arc”. Sok volt a vörös ing, végre a többség kis vörös zászlóra cserélte a szegfűt. Más volt ez a 24. évforduló a megjelentek hangulatában is: harcra, cselekvésre készen jöttek az emberek. Szembetűnő volt a média figyelme is, tucatnyi tévékamera, fotós és újságíró figyelte a szónokokat. A Munkáspárt elnöke előtt Túri Kristóf, a Baloldali Front országos vezetőségének tagja és Nagy Ádám, Győr-Moson-Sopron megyei képviselőjelölt beszélt. Összeállításunk elején Thürmer Gyula beszédének főbb elemeit idézzük fel.

Sokan vagyunk ebben az országban, akik tudunk egy titkos jelszót. Elég e szót kiejtened, s tudjuk, ki vagy. Tudjuk, hogy honnan jöttél, tudjuk, hogy merre mégy.

A jelszó: Kádár! E jelszó a mi történelmi választásunk, a mi hitvallásunk, a mi politikánk. Mondd a jelszót, és gyere velünk! Mondd a jelszót, és harcolj velünk! Mondd a jelszót, és töröljük el örökre a kapitalizmust!

Amikor azt mondjuk, Kádár, a szocializmusra gondolunk. Amikor azt mondjuk, szocializmus, életünk egy jobb korszakára gondolunk. Igen, éltünk mi már jobban is. Mai életünk minden egyes esztendeje, minden hónapja és napja egyről győz meg bennünket: Kádár idején jobb volt!

Kádár János negyedszázad alatt sajátos népi hőssé vált. A hatalom gyűlöli, üldözi, lejárátja, irtja emlékét, még a sírját sem kíméli. De az emberek mást gondolnak. Az idősebbek tudják, a fiatalok ösztönösen érzik: Kádár János a XX. század legnagyobb magyar államférfije volt.

Ne szépítsük a dolgokat! A magyar szocializmusnak rengeteg hibája volt. De kell-e szégyenkeznünk? Nem, barátaim! Nem mindent csináltunk jól, nem minden sikerült. De majd újra csináljuk, és akkor sikerülni fog.

Egyet biztosan tudunk: a magyar szocializmus minden hibája és minden gyengesége ellenére többet adott az embereknek, mint az új magyar tőkés rendszer.

A tőkés rendszer 24 éve nagy ígéretekkel tévesztette meg az embereket. Használd az eszed, a tehetséged, és gazdag leszel! Légy vállalkozó, és tiéd a világ! Ne törődj a munkanélküliséggel, mindenki kap segílyt, s abból is meg fogsz élni! Ma már tudjuk: mindez hazugság.

A rendszer a rossz. Nem lehet jó az a rendszer, amely nem tud munkát adni minden embernek.

Nem lehet jó az a rendszer, amely polgárainak egy részét potyautasnak tekinti, és igyekszik szabadulni tőlük.

Nem lehet jó az a rendszer, ahol a törvény, a bíróság a külföldi bankokat védi, és nem a saját polgárait.

Nem lehet jó az a rendszer, ahol akár egyetlen embert is ki lehet lakoltatni, és nem segít rajta senki.

Nem lehet jó az a rendszer, amely néhány ezer embernek szupergazdagságot, hatalmat ad, millióknak pedig szuper-szegénységet és kiszolgáltatottságot.

Nem lehet jó az a rendszer, ahol négy millió ember havi 60 ezernél kevesebből él meg, és 2000 milliárdja van a 100 leggazdagabbnak.

Nem lehet jó az a rendszer, ahol a demokrácia nem több, mint négyévenkénti szavazás.

Nem lehet jó az a rendszer, ahol idegen érdekekért az egyik háborúból a másikba megyünk.

Ki képes ma a magyar dolgozók sorsát jobbra fordítani?

A parlamenti pártok nem akarják, és nem tudják megváltoztatni a lényegét, minden bajuk forrását, a kapitalizmust, a pénz uralmát. Nem akarják, mert maguk is tőkésék, ők ebből a rendszerből élnek.

Mesterházy, Bajnai ugyanazt ajánlja, amit eddig is tettek. Engedjük a piacot, az majd mindent megold! Mivel a tőkés gazdaság lényege a pénz, a főszereplő pedig a bank, a bankokat kell megsegíteni. De vörös ingbe öltöznek, papolnak a demokráciáról, mert akkor talán nem vesszük észre, hogy becsapnak bennünket.

A szocialisták és a liberálisok kiélvezték az MSZP-SZDSZ 12 éves uralmának minden percét. Semmi mást nem akarnak, mint elveszett hatalmukat visszaszerezni. Semmit nem mondanak arról, hogy mi legyen a szegények millióival, a munkanélküliekkel, a devizakárosultakkal. Nem tiltakoznak a kommunista-ellenes törvények ellen sem. Semmit sem tesznek. Nem is tehetnek: impotens az egész szocliberális banda.

Orbán és pártja tudja, hogy korlátozni kell a tőkét, és tesz is érte sokat. De a bankok, a szolgáltatók újra és újra kijátsszák a törvényeket, és ránk rakják a terheket. A Fidesz azt hirdeti, hogy a külföldiek extraprofitjából vesz el. A valóságban a külföldiek profitja nem csökkent, a pénzt más címen, de tőlünk veszik el.

A rezsicsökkentés a Fidesz szerint 100 ezer forint megtakarítást jelent a családoknak. Sokszor mondtuk: a rezsicsökkentés jó dolog! A baj az, hogy ez csak egy törvény. Ezt addig lehet megtenni, amíg a szolgáltató nem talál kiskaput. Mi mást mondunk: vegyük állami tulajdonba szolgáltatókat!

A PÉNZ RENDJE SZÜLETETT

24 esztendővel ezelőtt ezen a napon egy ország rezzent össze. Éreztük, tudtuk, most már semmi sem lesz olyan, mint addig. Egy más világ következik.

Hónapok óta, talán évek óta éreztük, hogy ez be fog következni. Csak a vak nem látta: egyre gyorsabban hátrálunk ki a szocializmusból. Új szavakat tanultunk, amiket nem is nagyon értettünk.

Tervgazdaság helyett piacgazdaság. Egypárt-rendszer helyett pluralizmus. Munkás-paraszt hatalom helyett jogállamiság. Szovjetunió helyett Amerika, KGST helyett Európai Unió, Varsói Szerződés helyett NATO. Kádár János helyett Antall, Boross, Torgyán, Orbán és a többiek.

Akinek még volt kételye, illúziója, hogy mi is lesz itt pillanatokon belül, azt kijózaníthatta az MTI július 6-i másik híre: a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyezte a Nagy Imre és társai ellen 1958-ban hozott ítéleteket... „felmentette az ellenük emelet vádak alól, mivel bűncselekményt nem követtek el”.

Estére kaptunk még egy hírt, ami talán nem tűnt fontosnak, de nagyon is az volt. A büntetés-végrehajtás országos parancsnoka közölte: szabadulnak a börtönökből mindazok, akiket korábban közveszélyes munkakerülés miatt elmarasztaltak.

Megszületett egy új rend, ahol a munka nem kötelesség, de nem is jog. Egy új rend, ahol a pénz mindennél fontosabb. Fontosabb nemzetnél, embernél, életnél, boldogságnál. Mindennél.

ÁLLAMOSÍTANI A KÖZSZOLGÁLTATÓKAT!

A magyarországi válságot megoldani csak úgy lehet, ha a tőke hatalmát korlátozzuk, és 24 év után végre adunk a dolgozó embereknek. Vagy megértik ezt a kormányok, és cselekednek, vagy a népharag fogja kikényszeríteni.

Meg kell adóztatni a nagytőkét, a gazdagokat! Vagyonadókat kell bevezetni a gazdagoknak! Orbán Viktor felvetette, hogy nem tartja kizártnak a 9 százalékos személyi jövedelemadókat. Az egykulcsos adórendszernek van egy alapvető baja. A szegény is ugyanannyit fizet, mint a gazdag.

Ma nem az a kérdés, hogy a szegények nem fizetnek, hanem az, hogy a gazdagok nem fizetnek. Legyen 9

százalék a szegényeknek, 40 százalék a gazdagoknak!

Mi, magyarok évente 214 napot csak azért dolgozunk, hogy az adókat befizessük az államnak. Európában ez a legtöbb! Annak idején a jobbágyok az év jelentős részét a földesúrnak dolgozták, és csak egy töredék ment saját jólétükre. Ma újra itt tartunk. Több embernek kell munkát adni, és a gazdagokat jobban meg kell adóztatni. Ez a megoldás!

A parlamentbe be kell engedni a dolgozók képviselőit! Ott kell lenniük mindenütt, ahol az ország pénzét osztják! A gazdagoktól kell elvenni, és 24 év után végre adni a dolgozó embereknek.

Elég a külföldi bankokból! A külföldi cégeket meg kell adóztatni! Akik részesei voltak a magyarok kirablásának, haza kell zavarni!

Állami „népi bank”-ot kell létrehozni, olcsó hitelekkel, kedvező feltételekkel!

A fiatal szobi marimba művész, Nagy Dávid már több nemzetközi versenyen is komoly sikert ért el. Most a Munkáspárt rendezvényén, Kádár Jánosra emlékezve adott elő több szép darabot.

A devizahitelek problémájára csak egy megoldás van: az adósságokat le kell írni, érvényteleníteni kell őket, tiszta lappal kell folytatni az életet! Ha a magyar állam szanálja a bankokat, újabb és újabb pénzekkel segíti ki őket, akkor most segítsen a saját polgárain! Engedjék el a tartozásokat!

Helyre kell állítani a magyar nemzeti termelést! A munkahelyteremtéshez nem elég az adókat változtatni, beruházások kellene. A magyar kis- és középvállalkozók beruházásai ma a 2000-es év szintjén vannak.

Mikor érti meg a kormány, hogy az ország jövőjét nem lehet a külföldi nagy cégekre építeni? Lakásépítkezési programot kell indítani, a kereskedelmet kell visszaszerezni, a magyar vállalkozót kell támogatni!

Amíg nem mi, magyarok termelünk, amíg csak munkások leszünk a külföldiek gyárában, nincs végleges megoldás.

A dolgozók gondjain csak az segít, ha korlátozzuk a tőkét. A tőkét csak a Munkáspárt akarja és tudja korlátozni, mert mi nem vagyunk tőkések, nem vagyunk gazdagok. Mi munkások vagyunk, dolgozók, szegények, Az ország, a magyar dolgozó számára a Munkáspárt a megoldás.

A mai Magyarország nem baloldaliakra és jobboldaliakra oszlik, hanem gazdagokra és szegényekre, tőkésekre és dolgozókra. Együttműködésre, közös harcra hívunk mindenkit, akinek nem jó a kapitalizmus. Teremtsünk egy jó világot!

Kövessük külföldi testvéreinket! Törökországban a dolgozók kimentek az utcára, mert elégük van abból, hogy a gazdagok egyre gazdagabbak, nekik meg havi 150 euróval kell beérniük.

Brazília dolgozói is harcban állnak. A szociáldemokrata kormány szocializmust ígért a dolgozóknak, és kapitalizmust teremtett: munkanélküliséget, drágaságot, magánkórházakat és magániskolákat. A brazil dolgozók, köztük a kommunista párt tagjai az utcán vannak. Tudják: az az övék, amiért megküzdnek

Amikor azt mondjuk, Kádár, a szocializmusra gondolunk. Amikor azt mondjuk, szocializmus, életünk egy jobb korszakára gondolunk.

Amikor azt mondjuk, Kádár és szocializmus, a holnap közösségi társadalmára gondolunk. Egy jobb világra. Egy jobb világra, amit meg tudunk, és meg is fogunk teremteni. ■

MIT ADOTT A MAGYAR SZOCIALIZMUS?

Mit adott nekünk Kádár, mit adott a kádári szocializmus? 32 évnyi békét, nyugalmat, biztonságot, gyarapodást, fejlődést adott a magyar népnek. A magyar történelemnek alig voltak ilyen korszakai. Egy kezünkön meg lehet számolni a királyokat, uralkodókat, akik idején három évtizedig béke, nyugalom, biztonság, gyarapodás és fejlődés volt.

A magyar ipar addigi történelmének csúcspontjára jutott. Gyárak ezrei jöttek létre. Ezek nem külföldi összeszerelő üzemek voltak, mint manapság. Magyar gyárak voltak, magyar mérnökökkel, magyar szellemi háttérrel. A magyar munkás magának dolgozott, nem azért, hogy a külföldi tulajdonos felesége minden évben új BMW-t vegyen.

Nemzetgazdaságot teremtettünk. Vállalatok tucatjai emelkedtek a világ vezető cégei közé, az Ikarus, a Ganz-MÁVAG, a Taurus, a Rába, a MOM és megannyi más.

A magyar munkás élete akkora fordulatot vett, mint még soha a történelemben. Nem kellett megalázó módon munkáért kuncsorogni, mint a Horthy-rendszerben, vagy mint manapság. A szocializmusban mindenki dolgozhatott. Ez volt a mi társadalmunk lényege: munkát és tisztességes megélhetést mindenkinek!

A magyar falu ekkor lépett át a feudális középkorból a modern Európába. A mezőgazdaság nagyobb piaccal rendelkezett, mint az Osztrák-Magyar Monarchia idején. A magyar paraszt végre élvezhette munkája gyümölcsét. Házat épített és kocsit vett, öregségére nyugdíjat kapott.

A kereskedelem a mi kezünkben volt, és a haszon is a miénk volt. A legszebb ABC-kezt a gyárak mellé építették, hogy a dolgozó ember a legjobbat kapja. Nem voltak bevásárlóközpontok, de volt Skála, Corvin, Úttörő Áruház, volt Röltex, Aranypók, Keravill, Ápisz.

Az útépítés az országot szolgálta, s nem a multikat. Az M7-es autópálya nem azért épült, hogy a külföldi kamionok számára olcsó tranzitország legyünk, hanem azért, hogy a dolgozó ember gyorsabban jusson le a Balatonhoz.

Felépült évente 100 ezer lakás, és előbb-utóbb mindenki feje felett volt fedél. Senki nem kerülhetett az utcára, senkit sem lakoltattak ki. A társadalom, az állam kereste és megtalálta a megoldást.

Az iskola feladata nem a népbetűtás volt, hanem az, hogy képzett embereket adjon az országnak. Az értelmetlen bolognai kaland után az oktatás most oda tér vissza, ahonnan a szocializmusban elindult.

A társadalom ateizmusra nevelt, de a vallásos embert a kutya sem bántotta. Engem is megkereszteltetett a nagyanyám, de senkinek sem lett bántódása belőle.

A cigány megbecsült emberré vált. A cigánynak a bűdös életben nem volt olyan sora, mint Kádár alatt. A putriból tízezzrel költözhettek lakótelepi lakásokba. Életükben először láttak fürdőszobát, de még WC-t is. Az építőiparban, a mezőgazdaságban munkát kaptak. Nem közmunkát, hanem valóságos munkát, amire szüksége volt az országnak.

A zsidónak nem kellett rettegni. Nem volt nyilvános zsidózás, antiszemitizmus.

ÉRETTSÉGI KÁDÁR JÁNOSRÓL

TÚRI KRISTÓF, A BALOLDALI FRONT ORSZÁGOS VEZETŐSÉGÉNEK TAGJA

Jóval Kádár János halála után, 1995-ben születtem, így tehát nincsen személyes tapasztalatom a szocializmus koráról. Édesanyám, nagymamám, és ameddig nagypapám élt, ő is mesélt nekem, hogy milyen volt régen a világ. Elmondásaikban szépnek tűnt, és naiv kisgyermekként azt hittem, hogy még most is szép. Azóta eltelt pár év. Megtapasztaltam a kapitalista világot, látom a hibáit, és látom az igazságtalanságait. Szerencsére nem éhezem, de, hogy mit hoz a jövő, azt nem tudom.

A kommunizmusról tíz évesen olvastam először. Nem viccelek. Azonnal megfogott. Olvasgatni kezdtem, és láttam, hogy az emberek többsége szid valamit, amiről valószínűleg azt se tudja, hogy mi az. Nézeteim miatt kaptam gúnyt, kirekesztést, kinevetést.

Szeretnék megosztani két személyes történetet. Két olyan történetet, ami velem esett meg a közelmúltban. Mindkettő kapcsolatban áll Kádár Jánossal.

„Mélyen tisztelt” kormányunk olyan fontos dolgokra költ pénzt, mint például a minden érettségizőnek adandó Alaptörvény. Ebben a könyvben vannak képek, amiket a kormány rendelt meg bizonyos művészekről. Persze, a talpnyaló lehet, hogy jobb szó. Az 1895-96-os Millennium óta eltelt időszakról kellett képeket készíteniük, és csak címszavakat kaptak. Kádár Jánosról is volt egy kép. Hogy az előadót idézzem: „Sötét erdőben voltunk, és egy nagy félrevezető uralkodott fölöttünk. Láthatjuk a képen a sakktáblát, ahol a csaló uralkodó a fekete paraszttal üti a fehér királyt. Gondolom, mindenki tudja, hogy ki a fekete paraszt és ki a fehér király. Akkoriban elhitették velünk, hogy minden így van jól, elbutítottak minket és semmit nem tudtunk a külvilágról.”

Az öregember, aki történésznek titulálta magát, időhiányra hivatkozva nem engedte, hogy kérdéseket tegyünk fel, de én az „előadásnak” nevezett agymosás után mégis odamentem hozzá, és rákérdeztem pár dologra. Olyanokra, hogy mivel

cáfolja azokat a tényeket, hogy teljes foglalkoztatottság, nulla hajléktalanság, fejlődés, a legmagasabb életszínvonal, a legmagasabb fogyasztás, általános jólét? És jött a szokásos kapitalista szöveg, amit hallottam már pár meg nem nevezett és most jelzőkkel nem illetett tanáromtól: elnyomás, diktatúra, és a hagyományos szöveg.

Aztán, pontosan egy hónappal ezelőtt érkezett el az előrehozott szóbeli emelt szintű történelem vizsgám napja. Bementem, kihúztam a tételt: Politikai életpályák a XX. századi Magyarországon: Kádár János politikai életpályája. A fél órás felkészülési idő alatt a vázlatomat alig tudtam befejezni, és a húsz percbe, úgy érzetem, alig tudok mit belepréselni. Az addig komoly és szigorú arccal történő vizsgáztatóim elmosolyodtak, főleg, mikor meséltem pár érdekességet is az életéről, illetve amikor a korszak jellegzetes részeihez értem, amiknek ők is a részesei voltak: ingyenes oktatás, úttörőség, kisdobosság, táborok a Balaton partján, munkahely azonnal, és lehetőségek garmadája.

Mivel két szóbeli tétellel tettem le az érettségim, és a két felelet között szünetet kellett tartanom, s mivel én voltam az utolsó felelő, beszélgettünk. Főleg ez a kor került szóba, és láttam a szemükben, éreztem a hangjukban, hogy nem csak én tekintem a Kádár-korszakot a magyar Aranykornak. Egy cseppet sem bánták, hogy „néha” „kissé” elfogult voltam. Hatvanból hatvan ponttal jutalmaztak.

Azt mondom, hogy büszkének kell lennünk arra a korra. Ki kell húzni magunkat, emelt fővel szembe kell nézni az elnyomókkal, és a győzelmünk után fel kell nőnünk Kádár Jánoshoz. A hibákat el kell majd kerülnünk, de minden jót újra fel kell építenünk! El kell hoznunk azt a második Aranykort!

Hajtsunk hát mind fejet a magyar történelem legnagyobb embere előtt! 24 éve vele együtt, remélhetőleg csak időlegesen, de sírba szállt 40 év munkája, a dolgozók hatalma, és az igazság is!

KÁDÁR UNOKÁI VAGYUNK!

NAGY ÁDÁM, GYŐR-MOSON-SOPRON MEGYEI KÉPVISELŐJELÖLT

Ki volt Kádár János? Ember volt. A maga egyszerűségével, felelősségtudatával, hibáival együtt.

A mai kor politikusai tanulhatnak tőle. Szidják, lejáratták, pedig a cipője sarkáig sem érnek fel.

Még csak tizenöt éves voltam, amikor először láttam őt a történelemkönyvekben. Ekkoriban ismerkedtem meg a kommunista eszmékkel is.

Sokat olvastam Marxot, Engelst, majd később Lenint is.

Kádár János elvtársról akkor még csak a szüleimtől hallottam, és az átírt történelemkönyvek lapjairól.

Tudtam, hogy neve egyet jelent a magyar szocializmussal.

Ekkor kerültem kapcsolatba munkáspárti emberekkel. Őket is megkérdeztem, majd tovább kutattam és azt vettem észre, hogy tizenhét évesen már ennek a nagyszerű pártnak, a Munkáspártnak vagyok a tagja.

Kádár elvtárs!

Én az általad vezetett szocialista Magyarország utolsó éveiben születtem, így személyes tapasztalatom nincs, milyen volt akkor.

Azt tudom, milyen most... és elég volt!

Ezek a százalmas, tőkés, vadkapitalista söpredékek tűzzel-vassal azon fáradoznak, hogy emlékedet besározzák, kiirtsák, és ezzel együtt minket is megpróbálnak ellehetetleníteni.

Pedig volna mivel foglalkozni, és itt nem csak az elmúlt huszonnégy évre gondolok.

Most, innen, Kádár János elvtárs sírja mellől üzenem az összes tőkésbérenc talpnyalónak: minket ti soha nem fogtok tudni megsemmisíteni!

Az erőtöket inkább tartogassátok arra, amikor majd a nép előtt kell elszámolni!

Ugyanis mi, Kádár János unokái, folytatjuk az Ő ügyét. Nem léptünk és nem lépünk hátra!

De ez ma kevés, ha csak hangoztatjuk, mi tudjuk, hogy igazunk van.

Azokat kell meggyőzni, akik kétségbe vannak esve, de keresik az igazságot. Ez a ma nehéz harca.

Kádár elvtárs!

Nekünk erőt adnak elődeink, köztük a Te emléked is, a szocializmus vívmányai, és a Te hűséged a szocializmus ügye mellett.

Mi, a Te unokáid tovább folytatjuk ezt a harcot és küzdünk a jövő, a XXI. század közösségi társadalmáért.

A Te szavaiddal élve:

„Mindenki, aki részt vett a szocializmus harcaiban és építésében, büszke lehet erre. Jó ügynek szentelte ifjúságát, hitét, erejét. Megérdemli mindenki tiszteletét, mert híven teljesítette a magyar nép, a haza iránti kötelességét.”

Előre, együtt, még ha a szél szemből erősebben is fúj!

A KAPITALIZMUS ÁLDOZATAI

HAUER CUKRÁSZDA

Már nem vár vendégeket, nem üzemel a nyolcadik kerületben, a Rákóczi út szívében.

Üres, akárcsak társai a Rákóczi úton, mert a Rákóczi út szellemüttá vált, ahol vastag szmog kavargó, és minden elfogy szépen, módszeresen, ami valaha Budapest volt. Elfogy Budapest, elfogy a Rákóczi út, és „leszeget” helyette valami más. „Leszeget”, „épület” egy kényelmetlen, kellemetlen városféle. Egy piszkos monstrum, ahonnan menekülnek az emberek.

A kapitalizmus nem csak a szocialista nagyüzemeket törölte el a föld színéről, hanem az egykori polgári életforma helyszíneit is. Felszámolta a kávéházakat, a cukrászdák nagy részét, a presszókat...

Nem igaz, hogy a szocializmusban számolták fel! A hatalmon levők ezt szeretik elhíttetni a társadalom fiatalabb tagjaival – akár csak a legvadabb hazugságokat is.

Például a Hauer is a Kelet-pesti Vendéglátóipari Vállalat üzemeltette, Erkel néven.

Jó cukrászda volt. Pesti és külföldi egyaránt szívesen látogatta a patinás helyett, amelynek olyan kedves, pesti levegője volt, mint sok más jó helynek ebben a szép fővárosban, ahol 1989-ig annyira jó volt lakni, ahol nem kellett folyton a hátunk mögé nézni görcsbe rándult gyomorral.

Ahol jó kávékat és fröccsöket lehetett inni, ahol lehetett kényelmesen, egy újság fölött álmodozni, és akkoriban az álmok valóra váltak.

A rendszerváltáskor privatizálták a Hauer, és az Orient Kft. úgy „felújította”, hogy 101 esztendő után, 1991-ben bezárták. Majd egy kis bohóckodás után kinyitották, aztán újra bezárták.

Átadták az enyészetnek.

SIMÓN BOLIVÁR HAZÁJÁBAN KAPHAT MENEDÉKET SNOWDEN

Nicolas Maduro venezuelai elnök befogadná Edward Snowdent, hogy a titkos amerikai adatgyűjtést kiszivárogtató fiatalember menedéket kapjon az amerikai imperializmus üldözése elől. Az informatikust annyira keresik, hogy világbotrányt okozva Evo Morales bolíviai elnök gépének is le kellett szállnia Bécsben, miközben Moszkvából tartott hazafelé, mert úgy gondolták, Snowden a gépen van.

A titkos amerikai adatgyűjtést kiszivárogtató Edward Snowden még a hét elején sem tudta elhagyni a moszkvai Seremetyevo reptér tranzitját, bevont útlevél híján ugyanis gyakorlatilag ottragadt. Az egykori titkosszolgálati alkalmazottat segíti a WikiLeaks kiszivárogtató portál alapítójának, Julian Assange-nak az asszisztense, Sarah Harrison is vele tartott, amikor június végén elhagyta Hongkongot. Húsz országhoz folyamodtak menekültstátuszért, olyan európai országokhoz, mint Izland, Oroszország vagy Norvégia, illetve Latin-Amerikai országokhoz is, mint Brazília, Ecuador, Nicaragua, Venezuela és Bolívia. Többségük elutasította a kérelmét, vagy nem válaszolt.

„Úgy döntöttem, hogy humanitárius menedéket ajánlok a fiatal amerikai Edward Snowdennek. Úgyhogy jöhet Simón Bolívar és Hugo Chávez hazájába, és élhet itt, távol az amerikai imperializmus üldözésétől” – mondta Nicolas Maduro venezuelai elnök hétfőn, miután beszámolt róla, hogy megérkezett hozzá Snowden menedékkérelme, amelynek elfogadását már korábban is kilátásba helyezte.

Raúl Castro kubai elnök vasárnap támogatásáról biztosította azokat a latin-amerikai országokat, amelyek készek politikai menedéket nyújtani a volt titkosszolgálati alkalmazottnak, és „azoknak, akiket elveik és a demokratikus jogokért folytatott küzdelmük miatt üldöznek”.

Havanna támogatása fontos, mivel Moszkvából nincs közvetlen repülőjárat egyik olyan dél-amerikai országba sem, amely befogadná Edward Snowdent, aki

így csak a kubai fővároson keresztül távozhatna.

Daniel Ortega nicaraguai elnök az előző hét végén közölte, hogy „ha a körülmények engedik”, befogadják a 30 éves informatikust, és Bolívia is hajlandóságot mutatott. Evo Morales bolíviai elnök előző hét szerdáján, július harmadikán felháborító helyzetbe került, amikor Moszkvából hazatérő gépe kénytelen volt leszállni Bécsben, miután több európai ország is megtagadta az áthaladását. A félnapos várakozásnak hivatalosan technikai okai voltak, valójában azonban Snowdent keresték a gépen. Lapértésülések szerint az USA bécsi nagykövete a leszállás után röviddel azzal hívta fel a külügyminisztériumot, hogy a fiatalember a gépen van, s ezt a külügy később el is ismerte, ám tagadták, hogy a nagykövet nyomást gyakorolt volna rájuk. Michael Spindelegger osztrák külügyminiszter szerint Morales elnök hozzájárulásával kutatták át a gépet, hogy rajta van-e Snowden, akinek Washington a kiadatását kéri, mivel kémkedés vádjával indított eljárást ellene.

Morales elnök közölte, hogy panaszt fog emelni az ENSZ-nél, számos dél-amerikai vezető és Moszkva is elítélte a történeteket.

A titkosadatgyűjtés visszhangja óriási, az Egyesült Államok berlini nagykövetségére egy művész például múlt héten az „United Stasi of America” feliratot vetítette rá, utalva az egykori NDK politikai rendőrségére.

A brit Guardian hasábjain szintén

ezekben a napokban jelent meg a Snowdennel készült interjú újabb része, amelyet még június elején, Hongkongban készítettek a fiatalember információit nyilvánosságra hozó lap újságírói. Snowden elmesélte, hogy fiatalon választotta a közszolgálatot, és rögtön az iraki invázió kezdetekor jelentkezett katonának, mert hitt benne, hogy jó dolgot cselekszenek, hogy szándékaik jók, s fel akarják szabadítani azokat az embereket a tengeren túl. Karrierje előrehaladtával azonban sorra szűntek meg az illúziói: „Rész vettük az emberek megtévesztésében, nem csak az amerikaiakat vezettük félre, hanem az egész világ gondolkodását kellett irányítani” – nyilatkozta.

Az otthonában némely politikusok által hazaárulónak nevezett Snowden azonban nem ábrándult ki a hazájából, csak annak kormányából: „Amerika alapjaiban egy jó ország, élnek benne jó emberek, jó értékekkel és helyesen akarnak cselekedni. De a hatalom szerkezete csak a saját céljait szolgálja az emberek szabadságának kárára” – mondta Snowden.

Az adatgyűjtés kiszivárogtatása mögötti motivációjáról elmondta: nem akar olyan világban élni, ahol mindent, amit tesz, amiről beszél, a kreativitás, a szerelem, a barátság minden megnyilvánulását rögzítik. „Ez nem olyan dolog, amit hajlandó vagyok támogatni, aminek az építésében részt akarok venni, amiben élni akarok” - szögezte le Snowden, akit sokkal többen tartanak valódi hazafinak, mintsem kémnek.

A SZÍRIAI LÁZADÓK VETETTEK BE IDEGGÁZT

Orosz tudósok arra a következtetésre jutottak, hogy szarin ideggázt tartalmazott egy, minden valószínűség szerint a szíriai felkelők által bevetett lövedék, amely március 19-én Aleppo környékén csapódott be – jelentette ki kedden New Yorkban Vitalij Csurkin, Oroszország ENSZ-nagykövete.

A Hán al-Asszalnál történt incidensben több mint kéttucatnyian életüket veszítették. Csurkin erről 80 oldalnyi dokumentációt adott át Ban Ki Mun ENSZ-főtitkárnak.

A nagykövet elmondta, hogy az orosz szakértők a helyszínen tájékozódhattak és gyűjthettek mintákat. Ezek vizsgálatát egy, a Vegyifegyver-tilalmi Szervezet által hitelesített laboratóriumban végezték el.

A szíriai kormányerők és a lázadók egyaránt a másik felet vádolják vegyi fegyver bevetésével, és egyformán tagadják, hogy maguk ilyen eszközökhöz folyamodnának.

„A vizsgálat eredményei világosan azt mutatják, hogy a Hán al-Asszalnál bevetett lövedéket nem gyárban állították elő, és hogy azt szarinnal töltötték meg” – mondta Csurkin.

Az orosz nagykövet hangsúlyozta: a lövedék nem szabványos mivolta arra enged következtetni, hogy azt a felkelők lőhették ki. Csurkin szerint a vegyi fegyvert alkalmazó fegyveres csoport kapcsolatban áll az al-Kaida terrorszervezettel.

Moszkva emellett az ENSZ illetékes bizottságához fordult azzal a kéréssel, hogy vizsgálja ki, valóban szállítanak-e fegyvereket a szíriai ellenzéknek Líbiából – jelentette be az orosz külügyminisztérium szóvivője. Alekszandr Lukasevics elmondta: azt remélik, hogy a bizottság operatíván reagál az orosz kérésre, és a vizsgálat tárgyilagos és pártatlan lesz.

Az orosz külügyi szóvivő a The New York Times című amerikai lap és a Reuters hírügynökség értesüléseire hivatkozott, amelyek szerint Líbiából Kataron és Törökországon keresztül illegálisan szállítanak fegyvereket. Lukasevics közlése szerint azok között automata gépfegyverek, gránátvetők és páncéltörők is vannak.

„Amennyiben ez az információ megfelel a valóságnak, akkor a Líbiára vonatkozó, hatályban lévő fegyverszállítási embargó igen durva megsértéséről van szó, amely teljes mértékben megtiltja, hogy bármilyen fegyvert bárkinek tovább adjanak” – jelentette ki az orosz diplomácia képviselője.

Moszkva egyúttal ismételt felszólította azokat az államokat, amelyek befolyással rendelkeznek a szíriai eseményekre, minden tőlük telhetőt tegyenek meg annak érdekében, hogy megakadályozzák a külföldi fegyverek bejutását Szíriába.

KUBAI FIATALÍTÁS

Megújul a Kubai Kommunista Párt központi bizottsága: a fiatalítás jegyében a 11 új tag olyan veterán politikusokat vált fel, mint Ricardo Alarcón volt külügyminiszter és parlamenti elnök – jelentette szerdán a kubai állami televízió.

A Raúl Castro, a központi bizottság első titkára, államfő elnökletével tartott plénumon a központi bizottság hat tagja távozott, és a tizenegy új taggal együtt a kubai kormánypárt irányító testületének immár 118 tagja van. A 76 éves Ricardo Alarcón, Fidel Castro volt elnök egykori közeli munkatársa februárban jelentette be, hogy húsz év után távozik a parlament éléről. Alarcón már nem tagja a párt politikai bizottságának sem.

A Központi Bizottság új tagjai között van Yuniasky Crespo, a Kommunista Ifjúsági Szövetség (UJC) első titkára, valamint több tartományi pártszervezet első titkára, több társadalmi szervezet vezetője és Kuba venezuelai nagykövete.

Raúl Castro bejelentette: bizottságokat hoznak létre, amelyek a demográfiai növekedéssel, a kormányzati egészségpolitikával, a környezetvédelemmel és a megújuló energiaforrásokkal foglalkoznak majd.

BELARUSZ NEM ADJA MEG MAGÁT

Július 4-e Belarusz függetlenségi napja. A Minszkben rendezett központi ünnepségeket Alekszandr Lukasenko elnök megerősítette: Belarusz megvédi függetlenségét a mai viszonyok között is.

„Azt látjuk, hogy számos ország és katonai tömbök továbbra is beavatkoznak szuverén államok belügyeibe... Nyomásgyakorlásra nem csupán katonai eszközöket használnak, hanem a gazdasági diktátumot és az információs háborút is. Megkísérik próbára tenni a mi országunk szilárdságát is. A belarusz nép egysége, bölcsessége és ereje sokszor megmutatta a történelem folyamán, hogy nem engedjük destabilizálni Belarusz helyzetét.”

2012-ben a magyar-belarusz kereskedelem 210 millió amerikai dollárt ért el. Aktív az együttműködés a kulturális és humán szférában. Több kísérlet volt magyar beruházások megvalósítására Belaruszban. A CBA mellett sok magyar cég érdeklődést mutatott, de komoly eredmény nincs.

A magyar kormány sajnálatosan követi az EU politikáját, és nem mer komoly beruházásokra vállalkozni, pedig Belarusz mind méreteiben, mint az eddigi kapcsolatokat illetően optimális lenne Magyarországnak. A politikai kapcsolatokat is mesterségesen alacsony szinten tartják. A keleti nyitáshoz ki kellene terjednie Belaruszra is.

Az ünnepen Alekszandr Hajnovszkij nagykövet fogadást adott, melyen megjelent Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke is.

AMERIKAI JÁTÉK AZ ELITTEL

Az amerikaiaknak ismét sikerült komplett hülyét csinálni a magyar politikai elit java részéből. A függetlenség-napi követségi fogadáson tavaly cowboy-stílus volt az előírt, most hawai-ruciban várták a vendégeket. S ők jöttek, bolondot csinált magából a külügy-és belügyminiszter, a főügyész, az alkotmánybíró és a bírói testület vezetője is. Eleni Tsakopoulos Kounalakis nagykövet kénye-kedve szerint vigyorogtak és bájologtak, szinte a szó legszorosabb értelmében a nagykövetasszony kezéből ettek. Egy független ország tekintélyes vezetői....

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.